

to jest onen prostor, v němž pro jeho nebezpečnost je předepsána zmenšená rychlost, — nejsou-li tu ovšem jiné okolnosti, prikazující zvláštní opatrnost.

Čís. 14846.

K § 143 obč. zák.

Otcovská bába jest povinna k výživě jen tehdy, nemůže-li ji plnit otcovský děd.

Jde o nezákonnost, byla-li uložena vyživovací povinnost otcovskému dědu a bábě dítěte zároveň.

(Rozh. ze dne 4. ledna 1936, R I 584/35.)

Nižší soudy vzavše za prokázáno, že rodiče oprávněných manželských dětí jsou nemajetní, uložily podle § 143 obč. zák. vyživovací povinnost jejich dědu a bábě z otcovské strany.

Nejvyšší soud uložil prvému soudu nové jednání a rozhodnutí a uvedl v

důvodech:

Podle čl. V. č. 1 zákona čís. 251/34 Sb. z. a n. jest nezákonné takové opatření nebo usnesení, které se přiči jasnému a nepochybnému znění nebo smyslu zákona, jehož bylo anebo mělo býti na případ použito. Ustanovení § 143 druhá věta obč. zák. nepraví výslovně, že povinnost k výživě dětí přechází napřed na děda s otcovy strany a teprve, je-li tento nemajetný, na bábu s otcovy strany, nýbrž praví pouze, že péče o výživu dětí připadá rodičům otcovským. Uložil-li tedy rekursní soud povinnost k výživě dětí oběma rodičům otcovým, nepřiči se to sice jasnému a nepochybnému znění § 143 druhá věta obč. zák., avšak přiči se to nepochybnému smyslu zákona, ano z první věty § 143 obč. zák. jest podle § 6 obč. zák. souditi, že podle smyslu zákona přechází vyživovací povinnost postupně s děda na bábu, je-li i děd nemajetný, právě tak, jako přechází postupně vyživovací povinnost s nemajetného otce dětí na jejich matku. Druhá věta § 143 obč. zák. vyslovuje jen všeobecnou zásadu, že v případě nemajetnosti rodičů přechází vyživovací povinnost na rodiče otcovy, právě tak, jako i § 139 obč. zák. vyslovuje tutéž všeobecnou zásadu o plnění výživného rodiči (srovnej rozhodnutí čís. 2110 Sb. n. s.). Jest proto nezákonnost usnesení rekursního soudu v příčině obou dovolacích rekurentů právem vytýkána.

Čís. 14847.

Pokud může »vyúčtování« být předmětem odpůřčího nároku.

(Rozh. ze dne 4. ledna 1936, Rv II 1064/33.)